

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Quibus credita est pauperum sustentatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA.

*Is est eleemosynarum ordo, ut facere potuerit,
uoluerit, fecerit.*

Chrysostronus homilia de misericordia, & duabus mulieribus: Tria sunt quæ in misericordie opere optanda sunt Christiano, ut possit facere, ut uelit, ut compleat. Ut possit, id est, ut sub stantia faciendi non desit. Ut uelit, hoc est, uoluntas adsit, quæ faciat, quia substantia non deest qua fiat. Tertium est, ut compleat, id est, ut quæ possit, & uelit sine dilatione perficiat. his enim tribus opus tantum tamque præclarum impletur. Nam sunt qui possunt facere, sed nolunt, sunt qui uolunt & non possunt, sed differendo non faciunt. Cæterum qui potest facere, oret ut uelit, & qui uult facere, oret ut possit, & qui in utroque paratus est, det operam ut misericordiam instanter efficiat, ne quod uult & potest differendo non compleat. Etenim misericordia salutis præsidium, fidei ornamentum, propitiatio peccatorum. Hæc est quæ iustos probat, sanctos roborat, dei cultores ostendat, cuius exercitium lætum efficit dominum, placatum exhibet Christum, dum cernit subsidijs huiusmodi pauperem inopem subleuari.

Quibus credita est pauperum sustentatio.

Hieronimus in epistola ad Titum, capite 1. Ante omnia hospitalitas futuro episcopo denunciatur. Si enim omnes illud de euangelio audire desiderant, Hospes fui, & suscepistis me: quanto magis Episcopus, cuius domus omnium commune esse debet hospitium? Laicus enim unum aut duos aut paucos recipiens implebit hospitalitatis officium,

D B E L E E M O S Y N A .

Episcopus nisi omnes receperit, inhumanus est. Sed uereor ne quomodo regina Austri ueniens à finibus terræ, audire sapientiam Salomonis, iudicatura est homines temporis sui. Et uiri Ninuitæ acta pœnitentia ad prædicationem Ionæ, condemnabunt eos, qui maiorem Iona saluatorem audire contempserunt. Sic plurimi in populis, episcopos iudicent, subtrahentes se ab Ecclesiastico gradu, & ea quæ episcopo non conueniunt exercentes, de quibus puto & Ioannem ad Gaium scribere, Charissime si deliter facis, quodcunque operaris in fratribus, & hoc peregrinis, qui testimonium dederunt dilectioni tuæ coram Ecclesia quos optime facis, si pmissis deo digne, pronomine enim domini exierunt, nihil accipientes à gentibus. Hieronymus in prior. lib. in Michæam cap. 2. Sed & ecclesiæ quoque principes qui delitijs affluunt, & inter epulas atque lasciuas pudicitiam seruare se credunt, propheticus sermo describit, quod eijciendi sint de spaciosis domibus, tantisque cõuiujs, & multo labore epulis conquisitis, & eijciendi propter malas cogitationes et opera sua. Et si uis scire quo eijciendi sint, euangelium lege, in tenebras scilicet exteriores, ubi erit fletus & stridor dentium. An non confusio & ignominia est, Iesum crucifixum magistrum pauperem atque esurientem fastis prædicare corporibus, ieiuniorumque doctrinam, rubentes buccas, tumentiaque ora proferre. Si in apostolorum loco sumus, non solum sermonem eorum imitemur. Sanctum utique est & apostolicum ministerium uiduis & pauperibus ministrare. Non oportet inquit dimissio uer

DE ELEEMOSYNA.

bo dei, ministrare nos mens. At nunc nō dico patres, non dico fratres, & qui rursum inuitare non possint, ex quibus excepta gratia nihil aliud episcopalis speret manus: sed militantes & accinctos gladio, & iudices, excubantibus ante fores suas centurionibus, & turmis militum, Christi sacerdos inuitat ad prandium. Tota Clerici urbe discursant, quærun exhibere iudicibus, quæ illi in prætorijs suis, aut inuenire non possunt, aut certe inuenta non coemunt. Nec uero arbitrandum quod generaliter ad omnes hæc dirigatur inuectio, sed quod eos qui tales sunt pulset sermo propheticus, & comminet eis supplicia, & tenebras sempiternas, ut qui pudore & uerecundia non tenentur, agant pœnitentiam, saltem comminatione pœnarum.

*Ad quos in primis pertinet indigentium cura,
quique ea præcipue abutuntur.*

Hieronimus in Ezechielem cap. 46. Quod autem sequitur, Et cū accipiet princeps de hæreditate populi per uolentiam, siue (ut 70 transtulerunt) ut opprimat eos, uel (ut aquila & Symmachus) ut affligat eos atque contristet, sed de possessione sua hæreditatem dabit filijs suis. Sugillat non solum illius temporis sacerdotes & principes, sed nostri quoque qui ditiores fiunt sacerdotes dignitate, & præter ea quæ sibi omni dispositiōe debentur, tollunt à pauperibus per uolentiam: uel sub honoris nomine diuites spoliant, ut ipsis quoque filijs suis, quibus paterna debetur hæreditas nihil debeant derelinquere, nisi quod sibi à parentibus